

Astăzi, Duminică, 29 Martie, 2026
Sf. Sfințiți Mc. Marcu, episcopul Aretuselor,
și Chiril diaconul; Sf. Mc. Iona și Varahisie
Sf. Ier. Diadoh, episcopul Foticeei
Duminica a V-a din Post
(a Sf. Cuv. Maria Egipteanca)

Său, aflându-ne nouă răscumpărare veșnică.

¹³ Fiindcă dacă sângele de țapi și de tauri și cenușa de junincă, stro-pindu-i pe cei întinați, îi sfințește prin curățirea trupului,

¹⁴ atunci sângele lui Hristos, cel ce fără prihană prin veșnic Duh I s'a adus lui Dumnezeu, cu cât mai mult va curăți conștiința voastră de faptele cele moarte, ca să-I slujiți Dumnezeului-Celui-Viu!

Galateni 3

Evrei 9

¹¹ Dar Hristos, Arhiereu al bună-tăților celor viitoare, venind prin cortul cel mai mare și mai desă-vârșit – nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta –,

¹² a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta-sfintelor, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele

²³ Înainte însă de venirea credinței noi eram păziți sub lege, închiși fiind în vederea credinței care avea să se descopere;

²⁴ așa că legea ne-a fost dată că-lăuză¹ spre Hristos, pentru ca noi să ne îndreptăm prin credință;

¹Textual: pedagog. Vezi nota de la 1 Co 4, 15.

25 iar dacă a venit credința, nu mai suntem sub călăuză.

26 Fiindcă toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus.

27 Căci câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28 Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască; pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus.

29 Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți odrasla² lui Avraam, moștenitori după făgăduință.

Marcu 10

32 Și erau pe drum, suindu-se la Ierusalim, și Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți: și cei ce mergeau în urma Lui se temeau. Și iarăși luându-i cu El pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple:

33 „Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat în mâna arhierilor și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da pe mâna păgânilor

34 și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui și-L vor omori, dar după trei zile va învia”.

35 Și au venit la El Iacob și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicându-I: „Învățătorule, voim să ne faci ceea ce-Ți vom cere”.

36 Iar El le-a zis: „Ce voți să vă fac?”

37 Iar ei I-au zis: „Dă-ne să ședem unul de-a dreapta Ta și altul de-a stânga Ta, întru slava Ta”.

38 Dar Iisus le-a răspuns: „Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care îl bea Eu și să vă botezați cu botezul cu care Eu Mă botez?”

39 Iar ei I-au zis: „Putem”. Și Iisus le-a zis: „Într'adevăr, paharul pe care Eu îl bea îl veți bea și cu botezul cu care Eu Mă botez vă veți boteza,

40 dar a șede de-a dreapta Mea sau de-a stânga Mea nu este al Meu a da, ci celor pentru care s'a pregătit”³.

²Textual: sămânța; descendența; urmașul. Un singular care, raportat la demonstrația din v. 16, atestă unitatea credincioșilor întru Unul și Același Iisus Hristos.

³Fericirea de apoi nu depinde de nisaiva favoruri divine prestabilite, ci de credința, faptele și gândurile celor judecați și care astfel își vor determina ei înșiși poziția meritată în împărăția cerurilor. „Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec, iar judecata Mea este dreaptă” (In 5, 30), în sensul că faptele omului au ajuns în mâna Tatălui, iar Acesta I le predă Fiului spre judecată.

41 Și auzind cei zece, au prins a se supăra pe Iacob și pe Ioan.

42 Și Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: „Știți că cei ce se socotesc conducători ai neamurilor domnesc peste ele și cei mari ai lor le stăpânesc;

43 dar între voi să nu fie așa, ci cel ce va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru,

44 și cel ce va vrea să fie întâiul între voi, să le fie tuturor slugă;

45 că nici Fiul Omului n'a venit să I se slujească, ci să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți”.

Luca 7

36 Iar unul din farisei L-a rugat să mănânce cu el. Și, intrând în casa fariseului, a stat la masă.

37 Și iată că era în cetate o femeie păcătoasă; și aflând că El stă la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir

38 și stând la spate, lângă picioarele Lui, plângând a'nceput să-I ude cu lacrimi picioarele, și cu părul capului ei le ștergea. Și-I săruta picioarele și le ungea cu mir.

39 Și văzând fariseul care-L chemase, și-a zis în sine: „Dacă acesta ar fi profet, ar ști cine este și ce fel de femeie este aceasta care se

atinge de el, că este păcătoasă...”.

40 Și răspunzând Iisus, i-a zis: „Simone, am să-ți spun ceva”. Iar el I-a zis: „Spune, învățătorule!”

41 „Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cincizeci.

42 Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci, care dintre ei îl va iubi mai mult?”

43 Răspunzând Simon, a zis: „Cred că acela căruia i-a iertat mai mult”. Iar El i-a zis: „Drept ai judecat”.

44 Și întorcându-Se către femeie, i-a zis lui Simon: „O vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă cu lacrimi Mi-a udat picioarele și cu părul capului ei le-a șters.

45 Tu sărutare nu mi-ai dat; ea însă, de când am intrat, n'a încetat să-Mi sărute picioarele.

46 Tu cu untdelemn capul nu Mi-l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele.

47 De aceea îți spun: Iertate sunt păcatele ei cele multe, fiindcă mult a iubit. Iar cui i se iartă puțin, puțin iubește”.

48 Și i-a zis ei: „Iertate îți sunt păcatele!”

49 Și cei ce ședeau împreună la masă au început să zică în sinea

lor: „Cine este acesta, care și iartă păcate?”

50 Și i-a spus femeii: „Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!”⁴

Tâlcuire

Păcătoasa, auzind că Mântuitorul se află în casa lui Simon, a mers acolo cu un vas de mir și, căzând la picioarele Domnului, a început să plângă și a spălat cu lacrimi picioarele Sale, apoi le-a șters cu părul capului său, le-a sărutat și le-a uns cu mir (Lc. 7, 36-39). Ea nu a zis nimic, ci doar a făcut, și prin faptele sale a arătat cea mai gingașă dragoste către Domnul. Pentru aceasta s-a și zis despre dânsa: „Iartă-se păcatele ei cele multe, pentru că mult a iubit” (Lc. 7, 47). O, de-am vorbi și noi mai puțin și am făcut mai mult, mărturisindu-ne prin fapte iubirea către Domnul! Vei zice: „Dacă ar fi Domnul de față, aș fi și eu gata să fac totul pentru El”. El însă este aici, nevăzut ca Ipostas, însă văzut în toți creștinii,

și mai cu seamă în cei nevoiași. Unge pe Domnul Cel nevăzut cu rugăciunea iubitoare a minții și a inimii, iar pentru Cel văzut fă tot ce-ți stă în putință pentru cei aflați în nevoie, și va fi ca pentru Dumnezeu.⁵

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.